

I den andra grunden har Wolf Oil gjort gällande att den överklagade domen innehåller ett åsidosättande av artikel 8.1 b i förordningen om gemenskapsvarumärken, genom en felaktig tillämpning av principen om risken för förväxling. Denna grund är uppdelad i tre delar. I de första två delarna av denna grund görs gällande en felaktig tolkning av regeln, som fastställts i fast rättspraxis från tribunalen och domstolen, att den konceptuella skillnaden mellan de två varumärkena kan i viss utsträckning uppväga den visuella och fonetiska likheten mellan dem. I den tredje delen av den andra grunden kritiserar bedömningen i den överklagade domen på så sätt att i samband med helhetsbedömningen av risken för förväxling, underlät tribunalen att beakta det faktiska bruket av varumärket på marknaden.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2424 av den 16 december 2015 om ändring av rådets förordning (EG) nr 207/2009 om gemenskapsvarumärken och av kommissionens förordning (EG) nr 2868/95 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 40/94 om gemenskapsvarumärke samt om upphävande av kommissionens förordning (EG) nr 2869/95 om de avgifter som skall betalas till Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (EUT L 341, s. 21).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 11 augusti 2016 –
Roland Becker mot Hainan Airlines Co. Ltd**

(Mål C-447/16)

(2016/C 428/06)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Roland Becker

Motpart: Hainan Airlines Co. Ltd

Tolkningsfrågor

Ska, vid persontransport inom ramen för en flygförbindelse som består av två flygningar utan nämnvärt uppehåll vid mellanlandningen, även avgångsorten för den första delsträckan anses vara uppfyllelseort enligt artikel 5.1 b andra strecksatsen i förordning (EG) nr 44/2001 ⁽¹⁾, när ett krav på kompensation enligt artikel 7 i förordning (EG) nr 261/2004 ⁽²⁾ grundar sig på en störning som uppkom under den andra delsträckan och kravet är riktat mot avtalsparten i transportavtalet som endast utförde den andra men inte den första flygningen?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EGT L 12, 2001, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, 2004, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 11 augusti 2016 –
Mohamed Barkan, Souad Asbai, Assia Barkan, Zakaria Barkan, Nousaiba Barkan mot Air Nostrum L.
A.M. S.A.**

(Mål C-448/16)

(2016/C 428/07)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof